

ඒකත්වයෙන් දිවි ගෙවමු

අපගේ කිතුනු අදහිල්ල හා විශ්වාසය වන පදනම් ව ජේසුස් ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ තුළ ඒකාබද්ධ ව සමාජය තුළ ජීවත් වීම වැදගත් වේ. කිතුනුවන් ලෙස ඒකත්වයෙන් දිවි ගෙවීමට අවශ්‍ය වග පෙන්වීම ලබා ගැනීම වෙත පාඩවින් අපේක්ෂිත ය.

ශු. ජොහාන් 15: 1-16, 17: 20-23, ගලාති 3: 28-29, එපීස 2: 14-16, 4: 16

විශ්වය තුළ පවතින පරිසර රටාවන් තුළ ඇති නොයෙකුත් විවිධත්වයන් මනහර ය. සත්ත්ව ලෝකයේ ඇති විවිධත්වයන් මෙන් ම මානව සමාජය තුළ, ජාතීන් අතර, භාෂාවන් අතර, ආගම් අතර, ඇති විවිධ ලක්ෂණ මැද අපි ජීවත් වෙමු.

මෙම සියලු විවිධත්වයන් වටහා ගෙන, එම විවිධත්වවල ඇති අන්‍යෝන්‍ය සහජීවනය සහ යහපැවැත්ම උදෙසා කටයුතු කිරීම මානව වර්ගයා සතු කාර්යය විය යුතු වේ.

අප නෙත ගැටෙන මල් ගොමුවක් පිළිබඳව මෙතෙහි කරමු. පිපී පරවී ගියත් ඒ එක් එක් මලින් ඉටුවන සේවය ඉතා වැදගත් ය. හැඩයෙන් වෙනස් වුවත් පාට, සුවඳ විවිධ වුවත්, එක්ව තම වටිනා මෙහෙය ඉටුකිරීමේ වැදගත්කම තුළින් විවිධත්වය තුළ ඒකත්වයේ ඇති වටිනාකම විදහාපාන්නක් බව පැහැදිලි ය. අප ජීවත් වන පරිසරයට ඇතුළු වන විට අප අත්දකින මේ මුළු ලෝකයේ ඇති විවිධත්වය ඒ ආකාරයෙන් ම හෝ වෙනස් ස්වරූපයකින් හෝ අප වටා පවතින බව වටහා ගැනීම වැදගත් ය. අද ලෝකය විශ්ව ගම්මානයක් ලෙසට හඳුන්වා දී තිබේ. අප අපට ම කොටු වූ පටු ආකල්ප රටාවලින් මිදී පුළුල් දැක්මක් සහිත ව ජීවත් වීම අවශ්‍ය වේ.

විවිධත්වය තුළ ගොඩනැගෙන දැඩි සම්බන්ධතාවන් ඒ තුළ ඇති ශක්ති සම්පන්න භාවයන් කිතුනු දිවියේ පැවැත්මට අවශ්‍ය බව අප වටහා ගත යුතු වේ.

කියවා බලමු.

ශු. ජොහාන් 15: 1-16

මෙය ජේසුස් වහන්සේ වදාළ උපමාවකි. මෙහි ගැබ්වන කාරණා මෙසේ ය. මිදි වැල ජේසුස් වහන්සේ ය. අතු කිතුනු අප ය. උද්‍යාන පාලකයාණෝ දෙවිපියාණන් වහන්සේ ය. උද්‍යාන පාලකයාණන් වන දෙවියන්වහන්සේ, තම පුත් ජේසුස් ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ තුළින් අප දේව සම්බන්ධතාවට ඇතුළු කරන සේක. ඒ සම්බන්ධතාව නිසා ම අප ක්‍රියාකාරී කිතුනුවන් ලෙස ලෝකයේ ජීවත් වීම දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්ත යි. අත්ත මිදිවැලට යා වී නැත්නම් එල දැරීමට ඊට නො හැකි සේ, ජේසුස් වහන්සේ හා ඒකාබද්ධ වීමට යමෙකුට නොහැකි වන්නේ නම්, නියම කිතුනුවෙකු ලෙස දිවි ගෙවීමට

නො හැකි ය. කිතුනුවකු වශයෙන් නිසි ලෙස එල දැරීමට අප ක්‍රියා කළ යුත්තේ කෙසේ දැයි මෙම බයිබල් කොටස අනුසාරයෙන් බලමු.

එල නො දරන සියලු අතු කපා හරින සේක.

එල දරන අතු පාහින සේක.

එල නොදරන අතු යනු, ජේසුස් වහන්සේට බද්ධව සිටියත්, දේව ගුණාංග ලෝකයට නො දීමට කටයුතු කරන අයයි. එවැනි අතු දේව රාජ්‍යයට ප්‍රයෝජනයක් නො වන අතු බව පෙනේ.

“යම් තැනැත්තෙකු මා තුළ නොසිටින්නේ නම් ඔහු අත්තක් මෙන් පිටතට දමනු ලැබ වියළී යයි.” (ජොහාන් 15: 6) එල දරන සියලු අතු යනු දේව රාජ්‍යයේ පැවැත්මට ප්‍රයෝජනවත් ලෙස දිවි ගෙවන අයයි. “ඔවුන් බහුල ලෙස එල දරන පිණිස, පවතින බව” යනු දෙවියන් වහන්සේ, උන්වහන්සේගේ රාජ්‍යය සඳහා අප යොදා ගැනීමයි. අපගේ ජීවිතවල ඇති එල දැරීමට ඇති බාධා ඉවත් කොට උන්වහන්සේට ම ප්‍රයෝජනවත් ලෙස අප යොදා ගැනීම එහි අරමුණයි.

දැන් අපි ජේසුස් වහන්සේගේ උත්තම පූජක යාවිඤ්ඤාවේ වැදගත් කොටසකට අවධානය යොමු කරමු.

කියවා බලමු.
ශු. ජොහාන් 17: 20-23

අද ලෝකය තුළ දිවි ගෙවන මිනිසුන් ඒකත්වය තුළ දිවි ගෙවීමට කැමැත්තක් නො දක්වන බව පෙනේ. රටක් රටකට, ජාතියක් ජාතියකට විරුද්ධ ව ලෝකය පුරා පවතින යුධ ගැටුම් එය සනාථ කිරීමට කදිම නිදසුනකි. මේ නිසා මිනිස් හදවත් තුළ පවතින වෛරය, ක්‍රෝධය, පළිගැනීම් වැනි අයහපත් සිතුවිලි ඒකත්වයෙන් දිවි ගෙවීමට බාධාවක් වී ඇත.

මෙහි සඳහන් වන ඒකත්වය යන වචනය තුළින් දෙවියන් වහන්සේ හා ජේසුස් ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ අතර සම්බන්ධය පෙන්වා දේ. එසේ ම සභාවක් ලෙස කිතුනු අප ජේසුස් වහන්සේ සමග ඒකත්වයකින් සිටිය යුතු ය. මේ අනුව බලන කල දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්ත නම්, කිතුනු අප උන්වහන්සේ අදහා ගෙන ජීවත් වීම යි. එමෙන් ම සභාවක් ලෙසට අප උන්වහන්සේ තුළ ඇති වන ඒකත්වය තුළින්, අප ජීවත් වන සමාජයට එම වටිනා ආදර්ශය හෙළිදරව් කිරීම ය.

ඒ අනුව අපට කිතුනුකම බෙදීමිචලට යටත් කිරීමට නොහැකි බව පෙනේ. ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ උදෙසා සාක්ෂි දරන පිණිස ගොඩනැගුණු ශුද්ධ වූ සභාව අද වන විට විවිධ හේතූන් මත බෙදී වෙන් වී ඇත. ගැලවීමේ සැලැස්ම මානව සංහතිය වෙත ගෙනයන පිණිස මිහිපිට ගැලවීමේ ලකුණක් ලෙස පේදුරු අපෝස්තුළුමාගේ නායකත්වයෙන් ස්ථාපිත කළ ශුද්ධ සභාව, හේද වීම ජේසුස් වහන්සේ බලාපොරොත්තු වන්නක් නොවේ. ජේසුස් වහන්සේ අනුගාමී වන්නන්ගේ එකමුතු වීම උදෙසා උන්වහන්සේ යාවිඤ්ඤා කළ සේක. අද අප සැම දෙනාගේ වගකීම වන්නේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අදහමින් ඒකත්වයකට සාක්ෂි දරන ක්‍රිස්තු අනුගාමිකයන් ලෙස ජීවත් වීම යි.

කිතුනු සභාව නිකාය හැටියට බෙදී සිටීමත්, විවිධ කාරණා මුල් කර ගෙන වෙන් ව සිටින්නට උත්සාහ දැරීමත් හේතු කොට ගෙන, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ හා අප අතර ඇති ඒකත්වයේ ආදර්ශය සමාජය තුළ පළුදු වෙයි. එවිට අපගේ කිතුනු සාක්ෂිය දුර්වල වනු ඇත.

අප ඒකත්වයකින් යුතුව සිටින විට දෙවියන්වහන්සේගෙන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ලද තේජශ්‍රීය සම්පූර්ණත්වයට පත් වෙයි. (ජොහාන් 17: 22)

සියලු සභාවල තිබෙන යහපත් දේ මුල් කරගෙන සැබෑ කිතුනු සාක්ෂියක් දරන්නට අපට අපහසු නැත. මෙයින් අදහස් වන්නේ නිකායක් හැටියට අපගේ ඇති විවිධත්වය තුළට කොටු නොවී, පටු සීමාවෙන් බැහැර ව සභා එකමුතුවක් කරා ගමන් කළ හැකි බවයි.

වර්තමානයේ ජීවත් වන අප, සභා එකමුතුව සඳහා උත්සාහ දරන සංවිධාන ලෙසට ශ්‍රී ලංකා ජාතික ක්‍රිස්තියානි මණ්ඩලය (NCCSL), ලංකා දේව ධර්ම ශාස්ත්‍රාලය, ශ්‍රී ලංකා බයිබල් සමාගම, තරුණ ක්‍රිස්තියානි සංගමය (YMCA), තරුණ කාන්තා ක්‍රිස්තියානි සංගමය (YWCA), ක්‍රිස්තියානි කම්කරු සහෝදරත්වය (CWF) නම් කළ හැකිය. මෙවන් ආයතන නිසා ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ තේජශ්‍රීය නිකායන් හැටියට බෙදීමකට ලක් නොවී එක ම කිතුනු ප්‍රජාවක් ලෙසට හඳුනා ගත හැකි ය.

ශ්‍රී ලංකා බයිබල් සමාගම රෝමානු කතෝලික සභාව ඇතුළුව ලංකාවේ සියලුම කිතුනු නිකායන් එකතු ව සැදුම් ලත් මණ්ඩලයකින් සමන්විත ව සිටීම, සමාජයට දී ඇති වටිනා ආදර්ශයකි. මේ අනුව ලංකාවේ ප්‍රධාන වශයෙන් සිංහල හා දෙමළ බයිබලය සම්පාදනය කිරීම සඳහා මෙම සෑම කිතුනු නිකායක් ම සම්බන්ධ ව සිටියි. පහත බයිබල් කොටසේ සඳහන් වන ඒකත්වයේ පණිවිඩය සැබෑ ලෙසින් ම වර්තමාන ලෝකයට සුවිශාල ආදර්ශයක් ගෙන දෙයි.

**“බබ සියල්ලන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ එකකෙනෙකු මෙන් සිටින නිසා
පුදෙවි ශ්‍රීක ඡේදයවත්, දාස නිර්දාස ඡේදයවත් ස්ත්‍රී පුරුෂ ඡේදයවත් නැත.
බබ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට අයිති නවී
බබ ආලුභව්ගේ වංශයට අයිති ව
පොහොන්දුව ලෙස උච්චිකාභයෝ ද වන්නාහු ය.”
ගඟුති 3: 28-29**

එසේ ම ලෝකයේ විවිධ රටවල් ගැන කල්පනා කරන විට එක ම ආගම අදහන එක ම ජාතියකට අයත් රටවල් ඇත්තේ අතලොස්සක් බව පෙනී යයි. යුද හා වාර්ගික ගැටුම් පවතින රටවල් ඒ ඒ විවිධත්වයන් තුළ ගැටුම් ඇතිකර ගෙන තිබෙන බව පෙනේ. ඊට මූලික හේතුව වී තිබෙන්නේ, එකිනෙකාට මෙන් ම විවිධ පිළිවෙත්වලට ගරු කිරීමට ඇති නොකැමැත්ත යි. එහි අසුභවාදී ලක්ෂණය නම් තමන්ගේ මතය සහ තමන්ගේ පිළිවෙත් පමණක් පැවතිය යුතු බව සිතන ආකල්පයන් ඒ තුළින් අන් අය පාගා පාලනය කිරීමට දරන උත්සාහයන් ය. ශ්‍රී ලාංකිකයන් වශයෙන්, ආගම, ජාතිය කුමක් වුවත් අප එක ම රටක ජීවත් වන්නෙමු. අප රටේ පවතින බහු සංස්කෘතික රටාව තුළින් ගොඩනැගෙන සාරධර්ම නිසා, ඒවා සෑම කෙනෙකුට ම ප්‍රයෝජනවත් වන ආකාරයෙන් භාවිත වනු දැක්ම මෙම බයිබල් පාඨයට අනුකූල වන්නකි.

මේ සඳහා ප්‍රධානතම ආදර්ශය දිය යුත්තේ සමාජය තුළ ජීවත් වන කිතුනු අප ය. එහි දී අපට ජනවර්ග හෝ ස්ත්‍රී පුරුෂ හේද හෝ පංති කුල හේද හෝ තිබිය නො හැකි ය. ශ්‍රී ලංකාවේ කිතුනු සභාව තුළ ප්‍රධාන ජන වර්ග දෙකක් ම සිටීම විශේෂිත ය. එහෙයින් එම විවිධත්වය ප්‍රයෝජනයට ගනිමු. සභාව තුළ මෙන් ම රට තුළ ද සංහිදියාවෙන් යුතු ඒකත්වයක් ගොඩ නැගීමට වගකීමක් පැවරී තිබෙන බව ද තේරුම් ගනිමු. මෙසේ අපි ක්‍රිස්තුන් වහන්සේට අයිති දරුවන් වන පිණිස විවිධත්වය හා වෙනස්කම් මධ්‍යයේ ඒකත්වයේ සහෝදරත්වයෙන් බැඳී කටයුතු කරමු.

එපීස 2: 14-16

පාවුල්තුමා එපීස වාසින්ට ලියන ලද මෙම ලිපියේ ජුදෙව් හා විජාතීන් අතර තිබිය යුතු බැඳීම අවධාරණය කරමින් විස්තර කරයි.

එම බයිබල් පාඨයේ ඇති කරුණු සැකෙවින් මෙසේ දක්වමු.

ජේසුස් වහන්සේ මිනිසත් බව ලබා ගෙන ජුදෙව්වන් හා විජාතීන් අතර තිබූ වෛරය ඇති කළ මැද බිත්තිය කඩා දමූ බව.

විජාතීන් වෙන් කිරීම පිණිස තිබූ නීති රීති ඇතුළත් ව්‍යවස්ථාව අවලංගු කළ බව.

කුරුසිය කරණකොට ගෙන වෛරය නැති කර දෙවියන් වහන්සේ උදෙසා මෙම ජාතීන් දෙක ම එක ම ශරීරයක් වන පිණිස සමගි කළ බව.

මේ සියල්ල ජේසුස් වහන්සේ කුරුසියේ දිවි පිදීම තුළින් සනාථ විය. කිතුනු සභාව ව්‍යාප්ත වී ගිය ද අන්‍ය ජාතීන්ට සභාවට ඇතුළත් වීමට අවකාශ නොලැබුණි. එසේ වූයේ ජුදෙව් ව්‍යවස්ථාව අනුව වර්ම ජේදන පිළිවෙත අනුගමනය නො කළ නිසා ය. එය ජනතාවට බාධාවක් බව පෙනී ගිය අවස්ථාවේ පාවුල්තුමා එය සමථයකට පත් කළේ ය.

දේව වරප්‍රසාදය තුළ ගැලවීම ලැබූ තැනැත්තන් බාහිර පිළිවෙත් කරණකොට ගෙන විජාතීන් ලෙස වෙන් කළ නොහැකි බව පාවුල් තුමා ප්‍රකාශ කළේ ය.

**“හිස වන උන්වහන්සේ කථනාකොට ගෙන
චූඵ් ශරීරය, ඊට ජපයා ඇති එක එක
අවයවයෙන් සන්ධි කොට ඒකාබද්ධ කථනු ලැබේ.
එක එක අවයව ඊට යුතු ලෙස ක්‍රියා කළ විට
චූඵ් ශරීරය ප්‍රේමයෙන් වැඩී වර්ධනය වේ.”**

එපීස 4:16

ජේසුස් වහන්සේගේ උන්ථානයෙන් හා ස්වර්ගාරෝහණයෙන් පසු එක්වූ ඇදහිලිවතුන්ගෙන් ගොඩනැගුණු කිතුනු සභාවේ හිස වන්නේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ය.

විවිධ නිකාය යනු උන්වහන්සේට සම්බන්ධ ව සිටින විවිධ අවයවයි. නිකාය විවිධ වුව ද ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ප්‍රේමය කරණකොට ගෙන එක ම අරමුණක් තුළ සභා එකමුතුවක් ගොඩනැගිය හැකි ය. මෙය වත්මන් කිතුනුවන් හැටියට අප තේරුම් ගෙන ක්‍රියා කරමු.

ක්‍රියාකාරකම්

1. බහු ආගමික හා බහු වාර්ගික රටක් තුළ දිවි ගෙවන අප හට ජේසුස් වහන්සේ වදාළ මිදි වැලේ උපමාව තුළින් ඒකත්වය පිළිබඳ කරුණු ගොනු කරන්න.
2. කිතුනුවන් ලෙස ඒකත්වයෙන් කටයුතු කළ හැකි අවස්ථා 5 ක් ලියන්න.